

Arrest

nr. 249 230 van 17 februari 2021
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2020 inzake de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 2 juni 2020, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder de dossiernummers RvV X en RvV X. Aangezien verzoekster de echtgenote is van verzoeker en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde argumenten als verzoeker, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekers, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 14 september 2019 en hebben zich er vluchteling verklaard op 19 september 2019.

2.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 december 2019 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overgemaakt. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden verzoekers gehoord op 11 maart 2020.

2.3. Op 27 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 28 april 2020 aangetekend verzonden.

2.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van L. S. S. E. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en voor uw vertrek uit El Salvador woonachtig te zijn geweest in San Salvador, in het gelijknamige district. U bent gehuwd met N.(...) C.(...) A.(...) D.(...) L.(...) ((...)/B) en heeft geen kinderen. Voor uw vertrek werkte u gedurende drie jaar als financieel adviseur bij de B.(...) A.(...) in San Salvador.

Toen u op 11 juni 2019 van uw werk naar huis wandelde, werd u nabij de fonteinen van Beethoven benaderd door twee mannen van de bende MS die u aanspraken bij uw naam. Eén van de mannen toonde u zijn pistool. Zij intimideerden u en zeiden dat ze informatie van u wilden over klanten van de bank waar u werkte. Er werd u gevraagd informatie over vijf personen te overhandigen op vrijdag 14 juni. Ze vertelden u dat iemand u die dag zou benaderen om de informatie te ontvangen. Dit zou opnieuw in de buurt van de fonteinen van Beethoven zijn. Ze waarschuwden u dat u noch de politie noch de bank hiervan op de hoogte mocht brengen, anders zou u in de problemen komen. Daar u de informatie niet wou overhandigen, ging u die bewuste vrijdag met de taxi naar het werk waardoor u geen contact had met de bendeleden op de afgesproken plaats.

Op 15 juni 2019 ging uw echtgenote naar de supermarkt. Toen ze er terug buiten kwam zag ze een witte auto met geblindeerde ramen die haar begon te volgen. Vervolgens begon uw echtgenote sneller te wandelen en uiteindelijk begon ze te lopen. Toen ze een eenrichtingsstraat insloeg kon de auto haar niet meer volgen. In die straat is zij een kerk ingevlucht waar ze u opbelde. Hierna bent u op uw werk vertrokken om haar te gaan ophalen met een taxi. Thuis aangekomen zagen jullie dat er een brief onder de deur was geschoven. In deze brief werden door de bende MS bedreigingen geuit omdat u de gevraagde informatie niet aan hen had doorgegeven. Meteen hierna hebben jullie een taxi naar het huis van uw pleegmoeder genomen. Dit huis bevindt zich in een met poorten afgesloten woonwijk in Ciudad Merliott. Uw vrouw heeft aan de oom voor wie ze werkte laten weten dat ze vanaf maandag 16 juni niet meer zou komen werken. Uzelf bent die dag met de taxi naar uw werk gegaan. U diende de dag nadien, met name op 18 juni, uw ontslag in. Daarna bleef u nog doorwerken tot 2 juli. In die periode ging u naar uw werk met de taxi of werd met de auto gebracht door uw broer.

Op 23 juli 2019 begonnen uw vrouw en u op het internet informatie op te zoeken over waar jullie asiel konden aanvragen. Op 24 juli boekten uw vrouw en u vliegtuigtickets naar België. Jullie bleven op het adres van uw pleegmoeder wonen tot jullie vertrek uit El Salvador op 13 september 2019. Uw echtgenote en u dienden in België een verzoek om internationale bescherming op 19 september 2019.

In geval van een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest u dat er elk moment iets met u zou kunnen gebeuren. U vreest dat de kans groot is dat ze u zouden vermoorden, daar de bendeleden naar u zouden blijven zoeken. U vreest ook dat u in angst en als een gevangene zou moeten verder leven, zonder een normaal leven en met een beperkte bewegingsvrijheid.

U legt de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 19 maart 2019, een paspoort op naam van uw vrouw dd. 19 maart 2019, een huwelijksakte dd. 4 september 2019, een uittreksel van een strafregister op uw naam dd. 3 september 2019, een uittreksel van een strafregister op naam van uw

vrouw dd. 3 september 2019, een attest van goed gedrag en zeden op uw naam dd. 4 september 2019, een attest van goed gedrag en zeden op naam van uw vrouw dd. 5 september 2019, een geboorteakte op uw naam, een geboorteakte op naam van uw vrouw, een kopie van een dreigbrief van de bende MS sd., uw ontslagbrief dd. 18 juni 2019, een attest van het Ministerie van Werk omtrent uw ontslag dd. 20 juni 2019, een brief van de B.(...) A.(...) dd. 27 mei 2019, een kopie van uw badge van de B.(...) A.(...) sd., een overzicht van vliegtuigtickets voor El Salvador-Brussel voor 13 en 20 september 2019, een overzicht van vliegtuigtickets voor El Salvador-Brussel voor 8 en 16 september 2019, een reservatieformulier voor een hotelkamer in Waver van 9 tot 12 september 2019 en een reservatieformulier voor een hotelkamer in Zaventem van 14 tot 17 september 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd geviséerd door een misdaadbende. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u nooit politiek actief bent geweest en dat u nooit lid bent geweest van een bende (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt alsook dat u vermoedt dat de bende MS u enkel benaderde om andere mensen te kunnen afpersen (CGVS, p. 11). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw gedrag en dat van uw echtgenote, N.(...) C.(...) A.(...) D.(...) L.(...) ((...)/B), onderling niet met elkaar in overeenstemming te brengen is en dat jullie gedrag niet van een reëel risico op ernstige schade getuigt.

Zo blijkt dat u op 14 juni 2019 – dit is de dag waarop u informatie moest geven aan de leden van MS (CGVS, p. 9) - uit voorzorg met een taxi naar uw werk ging en met een taxi naar huis terugkeerde (CGVS, p. 9; CGVS echtgenote N.(...) C.(...) A.(...) D.(...) L.(...) ((...)/B), p. 8). In tegenstelling tot bovenstaande voorzorgsmaatregelen die u op 14 juni 2019 nam, dient te worden vastgesteld dat uw vrouw de dag erna te voet inkopen ging doen in een supermarkt (CGVS, p. 9 ; CGVS echtgenote, p. 9). Dit gedrag van uw echtgenote is niet verenigbaar met uw voorzichtige gedrag dat u de dag ervoor stelde omdat u schrik had van die benedeleden (CGVS echtgenote, p. 8). Des te meer gezien de vaststelling dat uw echtgenote die dag niet naar de dichtstbijzijnde supermarkt ging doch naar een supermarkt, meer bepaald een Walmart, in de buurt van de bank waar u werkte (CGVS echtgenote, p. 9 & 12). Nochtans zijn er supermarkten die dicht bij jullie woning in de C.(...) P.(...) A.(...) in San Salvador gelegen zijn (CGVS echtgenote, p. 4 ; zie administratief dossier). Bovendien moest uw vrouw dicht bij de Fontein van Beethoven passeren om naar de Walmart te gaan (zie administratief dossier). Echter, dit is de plek waar u op 11 juni 2019 de benedeleden tegenkwam en de plek waar u de door hen gevraagde informatie moest bezorgen (CGVS, p. 10 & 11). Aangezien u uw echtgenote reeds op 11 juni 2019 op de hoogte heeft gebracht van wat er die dag met u was gebeurd (CGVS, p. 11 & 12; CGVS echtgenoot, p. 10), is het zeer opmerkelijk dat uw echtgenote op 15 juni 2019 te voet naar een supermarkt wandelt die in de buurt ligt van de plek waar u door de benedeleden werd tegengehouden en waar u de gevraagde informatie aan hen moest doorgeven. Dit gedrag in hoofd van uw echtgenote ondermijnt de ernst van jullie verklaarde vrees voor de benedeleden.

Verder moet opgemerkt worden dat ondanks het feit dat de benedeleden wisten waar u werkte u nog tot en met 2 juli 2019 heeft gewerkt (CGVS, p. 5 & 9). Dit laatste blijkt eveneens uit uw ontslagbrief (document 11).

Bovendien wordt uw uitleg voor het feit dat u nog gedurende twee weken na uw ontmoeting met de benedeleden bent blijven werken, niet aanvaard. Meer bepaald stelt u dat het voor u belangrijk was dat u er de zaken op orde kon stellen aangezien anders de mogelijkheid bestond dat ze een onderzoek tegen u zouden instellen, en misschien zelfs gerechtelijke stappen tegen u zouden ondernemen, indien ze zouden vermoeden dat u iets verkeerd zou hebben gedaan (CGVS, p. 16). En in dat geval zou u hen de waarheid moeten vertellen en zouden ze u zeker gevraagd hebben om een verklaring bij de politie af te leggen, hetgeen u niet wilde omdat de benedeleden gezegd hebben dat u dit niet mocht doen en dat dit zware gevolgen voor u kon hebben (CGVS, p. 16 ; CGVS echtgenote, p. 13, 14 & 15). Echter, uw verklaring dat uw werkgever een onderzoek zou instellen tegen u indien u die twee weken niet meer zou gaan werken is een louter blote bewering die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet gegeven. Hetzelfde dient te worden vastgesteld omtrent uw verklaring dat u zou worden gevraagd een verklaring bij de politie af te leggen indien u uw werkgever de waarheid zou vertellen. Bovendien geeft u zelf aan nooit informatie te hebben doorgegeven aan benedeleden en verklaart uw echtgenote dat u het beleid van de bank steeds zeer nauwgezet heeft gevolgd en dat u ook uw echtgenote geen vertrouwelijke informatie heeft meegedeeld (CGVS, p. 9 & 12 ; CGVS echtgenote, p. 14). Dit indachtig kan worden besloten dat de bank redelijkerwijze geen redenen had om u van onregelmatigheden te verdenken. Bijgevolg heeft u geen afdoende verklaring gegeven voor het feit dat u nog tot 2 juli 2019 bent moeten blijven werken. Hierdoor wordt de ernst van uw verklaarde vrees nog verder ondermijnd.

Een verdere ondermijning van de ernst van uw verklaarde vrees wordt gevonden in onderstaande gedragingen van uw echtgenote en u.

Zo verklaart u uw vrouw met de taxi te zijn gaan ophalen aan de kerk waar zij zich had verscholen (CGVS, p. 9 & 13; CGVS echtgenote, p. 9). Hierdoor stelde u zichzelf onnodig bloot aan potentieel gevaar, terwijl uw vrouw ook zelf een taxi - zonder u dus - had kunnen nemen.

Ook moet worden opgemerkt dat uw problemen zich voordeden rond midden juni 2019 doch dat u pas op 24 juli 2019 jullie vliegtuigtickets heeft geboekt waarmee jullie slechts in september 2019 het land konden verlaten (CGVS, p. 6). Gezien de door u verklaarde vrees om te worden vermoord door de benedeleden (CGVS, p. 15 & 19), is het talmen om concrete stappen te zetten om uw land van herkomst te verlaten, opmerkelijk. Des te meer is dit treuzelen zwaarwichtig omdat uw echtgenote stelt dat jullie al snel tot de conclusie kwamen dat er binnen El Salvador geen veilige plek was voor jullie doch dat jullie

pas op 23 juli 2019 informatie op het internet zijn beginnen opzoeken over de landen waar jullie asiel zouden kunnen aanvragen (CGVS echtgenote, p. 15 & 16). Dergelijk gedrag is niet in overeenstemming te brengen uw verklaarde vrees om te worden vermoord. Er mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat, indien u werkelijk voor uw leven vreest, u zo snel mogelijk het land tracht te verlaten.

Hetzelfde dient te worden opgemerkt wat betreft uw verklaring dat u niet vroeger kon vertrekken omdat er geen rechtstreekse vluchten waren naar België waardoor het enkel mogelijk was om via Spanje of de Verenigde Staten te reizen en dat de VS geen optie was omdat jullie dan een visum nodig zouden hebben (CGVS, p. 16).

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen en uw voorgelegde documenten dat u zich, terwijl u ondergedoken leefde bij uw pleegmoeder in El Salvador, meermaals naar buiten heeft begeven. U verklaart namelijk dat uw broer en u in september 2019 documenten hebben opgehaald (CGVS, p. 17 & 18). Uw echtgenote geeft eveneens aan dat jullie met behulp van uw broer naar buiten zijn gegaan om documenten op te halen (CGVS echtgenote, p. 15). Uit verschillende door u neergelegde documenten blijkt duidelijk dat uw echtgenote en u op meerdere tijdstippen jullie onderduikadres hebben verlaten om documenten op te vragen en af te halen. Meer bepaald dateren uw uittreksel van het strafregister en het uittreksel van het strafregister op naam van uw vrouw van 3 september 2019, uw huwelijksakte en het attest van goed gedrag en zeden op uw naam van 4 september 2019, en het attest van goed gedrag en zeden op naam van uw vrouw van 5 september 2019. Tevens heeft u uw geboorteakte en de geboorteakte van uw vrouw als echt laten certificeren op 4 september 2019. Ook uit uw eigen verklaringen blijkt dat u deze documenten niet allemaal samen op één en dezelfde dag heeft verkregen (CGVS, p. 18). Hierbij dient te worden vastgesteld dat deze documenten niet noodzakelijk waren om uw land te ontvluchten.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen concrete aanwijzingen zijn die er op zouden wijzen dat u na 15 juni 2019 zou zijn gezocht door bendeleden of dat u nu nog steeds zou worden gezocht. Immers, gedurende de twee weken nadat u op 15 juni 2019 de dreigbrief ontving en nog ging werken, heeft u niets meer gehoord van de bendeleden (CGVS, p. 16). Ook bij uw pleegmoeder heeft u geen bedreigingen ontvangen (CGVS, p. 15). De bendeleden zijn u daar evenmin komen opzoeken (CGVS, p. 15; CGVS echtgenote, p. 14). U verklaart verder ook dat niemand van uw familie bedreigingen heeft ontvangen noch zouden zij iets verdacht hebben opgemerkt in de buurt (CGVS, p. 17).

Omwille van het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw verklaarde vrees om in El Salvador door bendeleden te worden vermoord, niet aannemelijk kunnen maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden

de hoofdrede was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. In verband met de kopie van de handgeschreven dreigbrief van MS sd. moet worden opgemerkt dat een dergelijke brief door iedereen kan zijn geschreven waardoor er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Het paspoort op uw naam dd. 19 maart 2019, het paspoort op naam van uw vrouw dd. 19 maart 2019, uw huwelijksakte dd. 4 september 2019, het uittreksel van een strafregister op uw naam dd. 3 september 2019, het uittreksel van een strafregister op naam van uw vrouw dd. 3 september 2019, het attest van goed gedrag en zeden op uw naam dd. 4 september 2019, het attest van goed gedrag en zeden op naam van uw vrouw dd. 5 september 2019, de geboorteakte op uw naam en de geboorteakte op naam van uw vrouw bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit en die van uw echtgenote die niet ter discussie staan. Het overzicht van vliegtuigtickets voor El Salvador- Brussel voor 13 en 20 september 2019 en het overzicht van vliegtuigtickets voor El Salvador-Brussel voor 8 en 16 september 2019 bevatten enkel gegevens omtrent vluchten tussen El Salvador en België. De kopie van de badge van uw werk bij de bank sd., het attest van het Ministerie van Werk en de brief van de B.(...) A.(...) dd. 27 mei 2019 tonen aan dat u bij de B.(...) A.(...) heeft gewerkt. Het reservatieformulier voor een hotelkamer in Brussel van 14 tot 17 september 2019 en het reservatieformulier voor een hotelkamer in Waver van 9 tot 12 september 2019 tonen louter aan dat deze reservaties werden gemaakt.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 11 maart 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 3 april 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van uw echtgenote, N.(...) C.(...) A.(...) D.(...) L.(...) ((...)/B), eveneens wordt besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van A. D. L. N. C. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en voor uw vertrek uit El Salvador woonachtig te zijn geweest in San Salvador, in het gelijknamige district. U bent gehuwd met S.(...) E.(...) L.(...) S.(...) ((...)) en heeft geen kinderen. Voor uw vertrek werkte u in het familiebedrijf van uw oom in Santa Tecla.

Toen uw echtgenoot op 11 juni 2019 van zijn werk bij de B.(...) A.(...) naar huis wandelde, werd hij benaderd door twee mannen van de bende MS. Eén van de mannen toonde hem zijn pistool. Zij intimideerden uw echtgenoot en zeiden hem dat ze informatie wilden over klanten van de bank waar hij werkte. Er werd hem gevraagd deze informatie te overhandigen op vrijdag 14 juni. Ze vertelden uw echtgenoot dat iemand hem die vrijdag zou benaderen om de informatie te ontvangen. Ze waarschuwden hem ook dat hij noch naar de politie noch de bank hiervan op de hoogte mocht brengen,

anders zou hij in de problemen komen. Daar uw man deze informatie niet wou overhandigen, ging hij vrijdag met de taxi naar het werk waardoor hij geen contact had met de bendeleden op de afgesproken plaats.

Op 15 juni 2019 ging u in de vroege namiddag naar de supermarkt. Toen u er terug buiten kwam zag u een witte auto met geblindeerde ramen die u begon te volgen. Vervolgens begon u sneller te wandelen en uiteindelijk begon u te lopen. Toen u een eenrichtingsstraat insloeg kon de auto u niet meer volgen. In die straat bent u een kerk ingevlucht waar u uw echtgenoot opbelde. Hierna is hij op zijn werk vertrokken om u te komen ophalen met een taxi.

Thuis aangekomen zagen jullie dat er een brief onder de deur was geschoven. In deze brief werden door de bende MS bedreigingen geuit omdat uw man de gevraagde informatie niet aan hen had doorgegeven. Meteen hierna hebben jullie een taxi naar het huis van de pleegmoeder van uw man genomen. U heeft aan de oom voor wie u werkte laten weten dat u vanaf maandag 16 juni niet meer zou komen werken. Uw echtgenoot is die dag met de taxi naar zijn werk gegaan. Hij diende de dag nadien, met name op 18 juni, zijn ontslag in. Daarna bleef hij nog doorwerken tot 2 juli.

Op 23 juli 2019 begonnen uw man en u op het internet informatie op te zoeken over waar jullie asiel konden aanvragen. Op 24 juli 2019 boekten jullie vliegtuigtickets naar België. Jullie bleven op het adres van uw man zijn pleegmoeder wonen tot jullie vertrek uit El Salvador op 13 september 2019. Uw echtgenoot en u dienden in België een verzoek voor internationale bescherming op 19 september 2019.

In geval van een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest u dat u zal worden vermoord door bendeleden.

U legt de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 19 maart 2019, een paspoort op naam van uw man dd. 19 maart 2019, een huwelijksakte dd. 4 september 2019, een uittreksel van een strafregister op naam van uw man dd. 3 september 2019, een uittreksel van een strafregister op uw naam dd. 3 september 2019, een attest van goed gedrag en zeden op naam van uw man dd. 4 september 2019, een attest van goed gedrag en zeden op uw naam dd. 5 september 2019, een geboorteakte op uw naam, een geboorteakte op naam van uw man, een kopie van een dreigbrief van de bende MS sd., een ontslagbrief van uw man dd. 18 juni 2019, een attest van het Ministerie van Werk omtrent het ontslag van uw man dd. 20 juni 2019, een brief van de B.(...) A.(...) dd. 27 mei 2019, een kopie van een badge van uw man van de B.(...) A.(...) sd., een overzicht van vliegtuigtickets voor El Salvador-Brussel voor 13 en 20 september 2019, een overzicht van vliegtuigtickets voor El Salvador-Brussel voor 8 en 16 september 2019, een reservatieformulier voor een hotelkamer in Waver van 9 tot 12 september 2019 en een reservatieformulier voor een hotelkamer in Zaventem van 14 tot 17 september 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw echtgenoot, S.(...) E.(...) L.(...) S.(...) (...)) (CGVS, p. 9). Aangezien in het kader van het verzoek van uw echtgenoot de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van het ongegronde karakter van zijn asielmotieven, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging

van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 11 maart 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 16 april 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

3.1.1. Middelen

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers gaan vooreerst in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koesteren.

Verzoekers betogen verder dat, zo de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zou zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers geven aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat zij *“terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven”*. Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekers bovendien achterhaald. Zij stellen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2020 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en dat het land beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan zij citeren uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* van The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekers besluiten dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Zij vragen in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en nieuwe beslissingen te nemen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekers voegen geen stukken bij het verzoekschrift.

3.2.2. Op 22 januari 2021 brengt verwerende partij per drager overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020, de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016 en de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020 en er de weblinken van weergeeft (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.2.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) volgens de informatie blijkt dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard is en er geen band voorhanden is met het Vluchtelingenverdrag op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging, zoals bijvoorbeeld bij situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen. Verder blijkt uit de informatie dat ook een

band met het Vluchtelingenverdrag op basis van het behoren tot een sociale groep in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend is en dat het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door afpersing, onvoldoende is om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet; (ii) verzoekers niet aannemelijk maken dat zij in hun land van herkomst wegens hun ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werden gevisieerd door een misdaadbende nu uit hun verklaringen blijkt dat zij nooit politiek actief zijn geweest, nooit bendelid zijn geweest en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij vermoedt dat de bende MS hem enkel benaderde om andere mensen te kunnen afpersen; (iii) verzoekers' gedrag onderling niet met elkaar in overeenstemming te brengen is en niet getuigt van een reëel risico op het lijden van ernstige schade nu verzoeker wel voorzorgsmaatregelen nam door met de taxi naar zijn werk te gaan, in tegenstelling tot verzoekster die de dag na de bedreiging te voet inkopen ging doen in een supermarkt in de buurt van de bank waar verzoeker werkte, dit gedrag in hoofde van verzoekster ondermijnt de ernst van hun verklaarde vrees voor de bendeleden; verzoeker heeft nog tot en met 2 juli 2019 gewerkt, ondanks het feit dat de bendeleden wisten waar hij werkte, waarbij zijn uitleg hieromtrent niet kan overtuigen; (iv) verzoekers' vrees nog verder ondermijnd wordt door volgende gedragingen van allebei: door zijn vrouw met een taxi te gaan ophalen aan de kerk waar zij zich had verscholen, stelde verzoeker zich onnodig bloot aan potentieel gevaar; verzoekers' problemen deden zich voor midden juni 2019 doch zij hebben pas op 24 juli 2019 hun vliegtuigtickets geboekt waarmee zij slechts in september 2019 het land konden verlaten; uit hun verklaringen en de documenten die zij voorleggen blijkt dat zij zich nog verschillende malen buiten hebben begeven terwijl ze ondergedoken leefden; er geen concrete aanwijzingen zijn die erop wijzen dat verzoeker na 15 juni 2019 zou zijn gezocht door bendeleden of dat zij hem nog steeds zouden zoeken; omwille van deze elementen maken ze hun verklaarde vrees om door bendeleden te worden vermoord niet aannemelijk (v) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zullen worden of een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees hebben aangehaald; (vi) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekers brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken en (vii) de documenten die verzoekers tijdens de administratieve procedure voorleggen niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

3.3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.3.1. Verzoekers voeren aan dat verzoeker op 11 juni 2019 benaderd werd door twee mannen van de bende MS die hem intimideerden en zeiden dat ze informatie van hem wilden over klanten van de bank waar hij werkte. Verzoeker zou deze informatie over vijf personen op vrijdag 14 juni 2019 hebben moeten overhandigen in de buurt van de fontein van Beethoven. Daar verzoeker de informatie niet wilde overhandigen, ging hij die vrijdag werken met de taxi waardoor hij geen contact had met de bendeleden op de afgesproken plaats. Op 15 juni 2019 ging verzoekster naar de supermarkt waar een auto haar begon te volgen. Nadat ze een eenrichtingsstraat insloeg kon de auto haar niet meer volgen, ze verwittigde verzoeker en verzoekers gingen samen naar hun woning. Verzoekers verklaren dat ze aan hun woning een brief aantroffen waarin de bende MS bedreigingen uitte omdat verzoeker de gevraagde informatie niet had doorgegeven. Hierop zijn verzoekers meteen naar het huis van verzoekers pleegmoeder gegaan. Verzoeker bleef daarbij tot 2 juli 2019 doorwerken, maar ging telkens met de taxi of met de auto van zijn broer naar het werk.

3.3.3.2. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad dat verzoekers geen aannemelijke elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.3.3. De Raad stelt vast dat verzoekers geen elementen aanbrengen die erop zouden wijzen dat zij omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie worden vervolgd of bij terugkeer zouden worden vervolgd en dat hun gedrag niet getuigt van een reëel risico op ernstige schade.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt te dezen vooreerst op goede gronden dat het gedrag van verzoekers onderling niet met elkaar in overeenstemming te brengen is en niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen overwogen als volgt:

“Zo blijkt dat u op 14 juni 2019 – dit is de dag waarop u informatie moest geven aan de leden van MS (CGVS, p. 9) - uit voorzorg met een taxi naar uw werk ging en met een taxi naar huis terugkeerde (CGVS, p. 9; CGVS echtgenote N.(...) C.(...) A.(...) D.(...) L.(...) ((...)/B), p. 8). In tegenstelling tot bovenstaande voorzorgsmaatregelen die u op 14 juni 2019 nam, dient te worden vastgesteld dat uw vrouw de dag erna te voet inkopen ging doen in een supermarkt (CGVS, p. 9 ; CGVS echtgenote, p. 9). Dit gedrag van uw echtgenote is niet verenigbaar met uw voorzichtige gedrag dat u de dag ervoor stelde omdat u schrik had van die benedeleden (CGVS echtgenote, p. 8). Des te meer gezien de vaststelling dat uw echtgenote die dag niet naar de dichtstbijzijnde supermarkt ging doch naar een supermarkt, meer bepaald een Walmart, in de buurt van de bank waar u werkte (CGVS echtgenote, p. 9 & 12). Nochtans zijn er supermarkten die dicht bij jullie woning in de C.(...) P.(...) A.(...) in San Salvador gelegen zijn (CGVS echtgenote, p. 4 ; zie administratief dossier). Bovendien moest uw vrouw dicht bij de Fonteinen van Beethoven passeren om naar de Walmart te gaan (zie administratief dossier). Echter, dit is de plek waar u op 11 juni 2019 de benedeleden tegenkwam en de plek waar u de door hen gevraagde informatie moest bezorgen (CGVS, p. 10 & 11). Aangezien u uw echtgenote reeds op 11 juni 2019 op de hoogte heeft gebracht van wat er die dag met u was gebeurd (CGVS, p. 11 & 12; CGVS echtgenoot, p. 10), is het zeer opmerkelijk dat uw echtgenote op 15 juni 2019 te voet naar een supermarkt wandelt die in de buurt ligt van de plek waar u door de benedeleden werd tegengehouden en waar u de gevraagde informatie aan hen moest doorgeven. Dit gedrag in hoofde van uw echtgenote ondermijnt de ernst van jullie verklaarde vrees voor de benedeleden.”

Verzoekers benadrukken in het verzoekschrift dat verzoekster naar de supermarkt ging die op de weg lag langs haar werk, meer bepaald op het stuk dat zij te voet aflegde van en naar haar werk. De Raad wijst erop dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nochtans aangeeft dat zij naar een supermarkt is gegaan in de buurt van de bank waar haar man werkte (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 9) en dus niet een supermarkt die noodzakelijkerwijze dichtbij haar eigen werk was gelegen. Daarnaast kan deze argumentatie echter geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeksters gedrag niet aannemelijk is en niet in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gelet op de door verzoekers geschetste context, waarbij verzoekster volledig op de hoogte was van de bedreigingen en de eisen die door de bende MS werden gesteld, alsook het gegeven dat haar echtgenoot hieraan geen gehoor had gegeven en zelf veiligheidsmaatregelen nam zodat hij niet te voet in de buurt moest komen van de plaats waar hij werkte dan wel de benedeleden had moeten ontmoeten op 14 juni 2019, is het immers zeer opmerkelijk dat verzoekster ervoor zou opteren om te voet naar de supermarkt te gaan in de buurt van het werk van haar echtgenoot. Deze vaststelling ondermijnt dan ook wel degelijk de ernst van de door verzoekers voorgehouden vrees.

Daarnaast ondermijnt ook verzoekers houding, meer bepaald het gegeven dat hij ondanks het feit dat de benedeleden wisten waar hij werkte nog tot 2 juli 2019 is blijven werken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 5 en 9 en map ‘Documenten’, ontslagbrief), de ernst van hun vrees. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat hij niet van de ene op de andere dag kon vertrekken zonder zich verdacht te maken en een onderzoek naar hem te zien ingesteld worden en dat hij daarom bleef voortwerken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 14 en verzoekschrift, p. 10), dient met de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat het een niet gestaafde bewering betreft waar zij stellen dat verzoekers werkgever een onderzoek zou instellen indien hij de twee weken van zijn ontslagperiode niet meer zou zijn gaan werken, alsook waar zij voorhouden dat verzoeker zou worden gevraagd om een verklaring af te leggen bij de politie indien hij zijn werkgever de waarheid zou vertellen. Bovendien verklaren

verzoekers allebei dat verzoeker zelf nooit informatie heeft doorgegeven aan bendeleden en dat verzoeker het beleid van de bank steeds zeer nauwgezet heeft opgevolgd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 9 en 12 en notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 14). Gelet op deze verklaringen kan redelijkerwijze worden vastgesteld dat de bank geen redenen had om verzoeker van onregelmatigheden te verdenken. Bijgevolg hebben zij geen afdoende verklaring gegeven voor het feit dat verzoeker nog tot 2 juli 2019 is blijven werken en dit ondanks het feit dat de bendeleden wisten waar hij werkte.

Waar verzoekers in het verzoekschrift nog opmerken dat verzoekster een andere route naar haar weg volgde omdat zij anders ook zelf een onderzoek vreesde, ziet de Raad niet in waarop zij doelen aangezien verzoekers zelf aangeven dat verzoekster op 15 juni 2019 is gestopt met werken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 5), dit is dezelfde dag van het incident met de auto, en dus vooraleer verzoeker zijn ontslag indiende op 18 juni 2019 (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 9). Aangezien verzoekster bijgevolg niet langer naar haar werk zou gaan, kan niet worden ingezien waarom zij een andere route naar haar opgegeven werk zou hebben moeten nemen, laat staan waarom zij het voorwerp zou uitmaken van een onderzoek naar aanleiding van het ontslag van verzoeker. Daarnaast wordt opgemerkt dat verzoekster werkte in een familiebedrijf van een oom inzake het bereiden van maaltijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 5) en dat het daarbij minder aannemelijk is dat “een onderzoek” zou worden gevoerd.

Het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich potentieel aan gevaar blootstelt door zijn vrouw met een taxi te gaan ophalen aan de kerk waar zij zich zou hebben verscholen is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissingen.

Met de argumentatie dat verzoekers na het incident helemaal ontredderd waren en niet wisten wat te doen, herhalen zij in wezen hun eerder afgelegde verklaringen en minimaliseren ze de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekers dan ook niet vermogen afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen waar dienaangaande in de bestreden beslissingen staat te lezen als volgt:

“Ook moet worden opgemerkt dat uw problemen zich voordeden rond midden juni 2019 doch dat u pas op 24 juli 2019 jullie vliegtuigtickets heeft geboekt waarmee jullie slechts in september 2019 het land konden verlaten (CGVS, p. 6). Gezien de door u verklaarde vrees om te worden vermoord door de bendeleden (CGVS, p. 15 & 19), is het talmen om concrete stappen te zetten om uw land van herkomst te verlaten, opmerkelijk. Des te meer is dit treuzelen zwaarwichtig omdat uw echtgenote stelt dat jullie al snel tot de conclusie kwamen dat er binnen El Salvador geen veilige plek was voor jullie doch dat jullie pas op 23 juli 2019 informatie op het internet zijn beginnen opzoeken over de landen waar jullie asiel zouden kunnen aanvragen (CGVS echtgenote, p. 15 & 16). Dergelijk gedrag is niet in overeenstemming te brengen uw verklaarde vrees om te worden vermoord. Er mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat, indien u werkelijk voor uw leven vreest, u zo snel mogelijk het land tracht te verlaten. Hetzelfde dient te worden opgemerkt wat betreft uw verklaring dat u niet vroeger kon vertrekken omdat er geen rechtstreekse vluchten waren naar België waardoor het enkel mogelijk was om via Spanje of de Verenigde Staten te reizen en dat de VS geen optie was omdat jullie dan een visum nodig zouden hebben (CGVS, p. 16).”

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij niet van de ene dag op de andere konden vertrekken, dat zij nog allerlei zaken moesten regelen en moesten wachten tot er tickets beschikbaar waren, gaan zij voorbij aan de overweging dat zij nog meer dan een maand hebben gewacht om concrete stappen, waaronder het opzoeken van mogelijkheden om asiel aan te vragen, te ondernemen, hetgeen wel degelijk op ernstige wijze de door hen voorgehouden vrees ondermijnt.

Verzoekers benadrukken dat zij ondergedoken leefden bij de pleegmoeder van verzoeker en zij enkel voor het hoogstnodige buiten kwamen, waaronder voor de documenten die zij in de loop van de administratieve procedure hebben voorgelegd. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat verzoekers broer samen met verzoeker om deze documenten is geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 17) en ook verzoekster verklaart dat de broer van verzoeker met hen meeging (notities persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster, p. 15). De Raad merkt evenwel op dat de vaststelling dat verzoekers op verschillende gelegenheden documenten zijn gaan ophalen en dus hun onderduikadres hebben verlaten, zelfs al was het de broer die hen bracht en dit terwijl deze documenten (strafregisters, attesten van goed gedrag en zeden, huwelijksakte en gecertificeerde geboorteaktes) niet noodzakelijk

waren om het land te ontvluchten, wel degelijk afbreuk doet aan de door hen voorgehouden vrees voor vervolging, minstens de ernst daarvan.

Tot slot considereert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden: *“Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen concrete aanwijzingen zijn die er op zouden wijzen dat u na 15 juni 2019 zou zijn gezocht door bendeleden of dat u nu nog steeds zou worden gezocht. Immers, gedurende de twee weken nadat u op 15 juni 2019 de dreigbrief ontving en nog ging werken, heeft u niets meer gehoord van de bendeleden (CGVS, p. 16). Ook bij uw pleegmoeder heeft u geen bedreigingen ontvangen (CGVS, p. 15). De bendeleden zijn u daar evenmin komen opzoeken (CGVS, p. 15; CGVS echtgenote, p. 14). U verklaart verder ook dat niemand van uw familie bedreigingen heeft ontvangen noch zouden zij iets verdacht hebben opgemerkt in de buurt (CGVS, p. 17).”*

Verzoekers voeren geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.3.3.4. Tot slot wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden opgemerkt als volgt:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze informatie wordt genoegzaam bevestigd in de aanvullende nota die verwerende partij op 22 januari 2021 bijbrengt, waarbij wordt gerefereerd aan de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 17 december 2020.

Verzoekers voeren geen enkel verweer tegen deze motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.3.5. Voor het overige herhalen verzoekers in wezen louter een aantal eerder afgelegde verklaringen, volharden zij in de door hen uiteengezette vluchtmotieven, uiten zij niet gestaafde beweringen, bekritisieren zij en spreken zij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen en minimaliseren zij de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekers dan ook niet vermogen de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen te ontkrachten.

3.3.3.6. Verzoekers voeren voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige documenten die zij in de loop van de procedure hebben voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.3.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (in *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020, p. 14-24; COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019, p. 11-19; *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich

schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Verzoekers menen niet te begrijpen “*hoe verwerende partij na hetgeen zij in haar motivering uiteenzet, kan stellen dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven*”, doch weerleggen de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Verzoekers kunnen verder niet worden gevolgd waar zij stellen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is. Met hun algemeen betoog dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2020 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld tonen verzoekers immers geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekers geciteerde persartikels laten niet toe anderszins te besluiten.

De Raad kan enkel vaststellen dat niettemin de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Er kan bijgevolg uit de beschikbare informatie niet worden afgeleid dat thans in El Salvador een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de

schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET